

כוח הבריאה

בחלק הראשון של הכתבה גילינו כי הבריאה חכמה. אין לנו באמת כל דרך לדעת כיצד היא פועלת. החיווי היחיד שלה הוא בתוכנו פנימה, בצורת גפרור שנדלק – אולי בבטן, בגרון או במקום אחר בגוף – ומודיע לנו על רצון חדש

שמתהווה. הרצון הזה הוא ההוכחה כי הבריאה מתרחשת זה עתה. בחלק השני והאחרון ננסה להשיב על השאלה

האם המימוש של המציאות קשור אלינו בכלל. בריאה, יצירה ומימוש

מאת: איזבלה בן אהרן

כשאני חושבת על מימוש, אני חושבת על מים. אני נזכרת בימים שבהם שחיתי בים הגדול והרחב ולא הצלחתי לצוף. פחדתי. חששתי שמא המים לא יוכלו לשאת אותי ואת כובד משקלי. חששתי שיגיע גל גדול ויכבוש אותי, ואז איוותר במצולות בלי יכולת לעלות למעלה - אל האוויר. עברו כמה שנים מאז. יום אחד, כשהייתי בחוף נווה ים אחרי שורה של משברים אישיים, הים פתאום קרא לי. מצאתי את עצמי צפה על המים, ואוזניי היו בתוך המים כך שלא יכולתי לשמוע דבר. אפשרתי למים לשאת אותי, לקחת אותי לאן שהם רוצים. התמסרתי. שאלת המימוש היא שאלת ההתמסרות, עד כמה יש ביכולתנו להתמסר לדבר מסוים ולאפשר לו לקרות בעולמנו, ממש כמו האפשרות לצוף, לשחרר את המחשבות ואת

הפחדים ולהיות שם - במים. מימוש אינו תמיד קשור ברצון שלנו, אלא בדרך שמתווה האני הגבוה שלנו. לא תמיד נהיה מודעים לרצון שלנו ולא תמיד הוא ישחק תפקיד פעיל בעולם שלנו. עם זאת, ההתמסרות היא המקור שממנו נבראת המציאות שלנו. מה קורה לנו כשעלינו להתמסר לדבר מה שמתדפק על המציאות שלנו? מהי התמסרות בשבילנו? מה היא מעוררת בתוכנו? לאור זאת, שאלת ההתמסרות תלויה אותנו לאורך כל הדרך. יחד ננסה לענות על שאלה אחת ויחידה - האם המימוש של המציאות, של החלום ושל השאיפות קשור אלינו בכלל?

קבלה של מי שאנו

"העיצוב האנושי", Human design, הגיע אלינו בתקשור על ידי קנדי ששמו

רה־אורו־הו (Ra Uru Hu). זהו מעין ספר הדרכה לחיים המותאם אישית לכל אדם ולעיצוב האנושי שלו. העיצוב האנושי מאפשר לכל אדם לכוון את חייו מתוך מקום שמכיר את מי שהוא באמת ומקבל את מי שהוא באמת. **גל גיברשטיין**, מוזיקאי וחוקר של העיצוב האנושי, מספר כי הכול התחיל בשנת 1987, כשרה־אורו־הו חווה תקשור במשך שמונה ימים ובו קיבל את הידע על העיצוב האנושי. מדובר בחיבור בין האסטרולוגיה של הכוכבים עם האי צ'ינג הסיני. "רה־אורו־הו אומר: 'תלמד להכיר את המבנה האנרגטי שלך - הטוב והלא טוב, הצללים והחוזקות - ואת דרך קבלת ההחלטות שלך. משם, תלמד לאהוב את עצמך", אומר גיברשטיין. אפשר להכיר את המבנה האנרגטי על פי תאריך הלידה, שעת הלידה ומקום הלידה.

גל גיברשטיין: "על פי
העיצוב האנושי, אפשר
בהחלט לעשות שינוי.
השינוי הוא בלהיות כמה
שיותר קרוב לעצמך
ולפעול על פי המבנה
האנרגטי שלך. כך
הלא-עצמי שלך והסחות
הדעת נוכחים פחות
בחיים שלך ואתה בוחר
מהמקום שהכי נכון לך
וחי את החיים במלואם.
אתה מסכים לשבת
בכיסא הנוסע ולא בכיסא
הנהג, וליהנות מהדרך"

אומר כי העיצוב האנושי מדבר הרבה על סבלנות.

"לכולנו יש משהו ללמוד על זה. נושא קבלת ההחלטות קשור בזה וגם ביכולת ההגשמה שלנו. על פי העיצוב האנושי, יש ארבעה טיפוסים שאנחנו משתייכים אליהם, ועל פי המאפיינים שלהם נוכל לדעת משהו על יכולת ההגשמה שלנו.

גנרטורים. אליהם משתייכים כ-70 אחוזים מהאוכלוסייה. הם נחלקים לשני תתי-טיפוסים - גנרטורים וגנרטורים מגשימינים. הבסיס של שניהם הוא שהם באו לבנות את העולם פיזית, אמנותית ורוחנית. הם אינם יכולים ליזום סתם כך ויכולת ההגשמה שלהם תבוא תמיד כתגובה להזדמנות.

פרוג'קטורים, משקיפים. מהווים 20

אחוזים מהאוכלוסייה. הם המורים והמדריכים של האנושות. הם יכולים לראות טוב מאוד מיהו כל אחד ומהו על פי המצב האנרגטי שלו. כדי להגשים, עליהם לחכות להזמנה. הם יכולים ליזום אבל לא בתוך החלטות חשובות בחיים שלהם. אין להם מנוע כמו לגנרטורים, ולכן אין להם הרבה אנרגיה. שיתוף פעולה בין פרוג'קטור לגנרטור יכול להיות טוב - כמו במאי ומפיק.

מניפסטורס, מגשימינים. מהווים שמונה אחוזים מהאוכלוסייה. הם שרידים של תרבות המלכים ובאו לממש באמצעות היוזמה.

רפלקטורים, משתקפים. הם פחות משני אחוזים מהאוכלוסייה ומי שכל מרכזי האנרגיה שלהם פתוחים. הם באו להיות השופטים. כשאתה פוגש רפלקטור, אתה פוגש את עצמך. הוא מראה שלך. ליזום הם יכולים רק באמצעות מעקב אחר הירח ושינוי הכוכבים; כך הם יודעים מתי הזמן הטוב לכך."

גיברשטיין אומר כי לעתים קרובות אנחנו עלולים להתבלבל לגבי מי שאנו והמקום שממנו אנחנו מקבלים החלטות, אפילו אם אנו עומדים או מדברים עם אדם שאחד המרכזים האנרגטיים שלו מוגדר,

החיים והמוות

מרקוס אורליוס, הקיסר הרומאי, רצה להיות פילוסוף. מכורח מעמדו, הוא נאלץ בשלב מסוים להתפשר ולקחת על עצמו את תפקיד הקיסרות. כדי לשמור על הרוח ועל הרצון שלו, הוא המשיך לכתוב את הרהוריו הפילוסופיים בשיתוף עם עבד יווני, שרשם אותם ביומן שנועד לעיני הקיסר בלבד. אחד מהספרים האלה הוא "מחשבות לעצמי", ומתוכו הציטוט הבא: "כולנו בני חלוף. הן הזוכר והן מושא הזיכרון. עד מהרה תשכח את כל הדברים, אך עד מהרה ישכחו כל הדברים אף אותך. חשוב כי מטבעו נוצר כל דבר כדי למות". כל דבר נוצר כדי למות. בעצם המימוש של הדבר, טמון כבר המוות שלו, הסיום שלו, הפרידה, הסוף. כדי לממש משהו בעולם הזה, עלינו להשלים גם עם מותו בתוכנו. היצירה והמוות הם אחים. הם חיים זה לצד זה ומזינים זה את זה בהרמוניה.

החיות; מרכז הרגש; מרכז הטחול, הקשור באינטואיציה; ומרכז השורש.

"אנחנו פועלים ומופעלים מתוך המרכזים האנרגטיים שלנו. למשל, כשאדם אומר דברים נחרצים ואינו פתוח לשמוע אמת אחרת, אני שואל את עצמי מהו המבנה האנרגטי שלו. אנחנו שונים כל כך, והשונות הזאת גורמת לנו לתפוס את המציאות ממש כמו המבנה האנרגטי שלנו. מה שאנו יכולים לעשות הוא להבין מי אנחנו ומה נכון לנו."

אותי, למשל, הכול מעניין ואני נוטה להחליף תחומי עניין בקצב מסחרר. מה יכול לומר העיצוב האנושי על המבנה האנרגטי שלי?

"כשהמרכזים של הראש פתוחים - הם פתוחים לבחוץ, לאנשים לידנו, לשיטות או לידע. אומרים על אנשים כאלה שהם אינם דעתנים. הם יכולים להחליף דעה כל הזמן וגמישים מאוד. יש שם כל הזמן תנועה. אלה אנשים סקרנים מאוד שרוצים לגלות ולחוות עוד ועוד."

יכולת ההגשמה שלנו

אם כך, אנו מושפעים מהמבנה האנרגטי שלנו ודרכו מקבלים החלטות. גיברשטיין

ההנחה היא שברגע הלידה הכוכבים נמצאים במצב מסוים, וכ-88 יום לפני הנשמה נכנסת ומתיישבת בגוף. כך נוצרות שתי מפות אנרגטיות: מפת האישיות - מה אנחנו חושבים על מי שאנחנו; ומפת העיצוב האנושי - שבה אפשר לדעת על פי הלא מודע מי אנו באמת ולא רק מה מפעיל אותנו.

האם העיצוב האנושי מניח שאפשר לעשות שינוי בחיינו?

"על פי העיצוב האנושי, אפשר בהחלט לעשות שינוי. השינוי הוא בלהיות כמה שיותר קרוב לעצמך ולפעול על פי המבנה האנרגטי שלך. ברגע שאתה עושה זאת, הלא-עצמי שלך והסחות הדעת נוכחים פחות בחיים שלך. כך אתה בוחר מהמקום שהכי נכון לך וחי את החיים במלואם. אני מניח שזה נקרא שינוי טוב. אתה מסכים לשבת בכיסא הנוסע ולא בכיסא הנהג, וליהנות מהדרך."

ממה מורכבת המפה האנרגטית שלנו?

"יש תשעה מרכזים אנרגטיים בעיצוב האנושי", אומר גיברשטיין ומפרט: "מרכז הכתר ומרכז העין השלישית, שהם מרכזי הראש והחיבור לרעיונות ולמחשבה; מרכז הדיבור, שדרכו המימוש קורה; מרכז הלב הגבוה; מרכז הרצון; מרכז הסקראל, שבו נמצאת המיניוטה,

קאס תומאס: "שאלה שתמיד הולכת איתי היא - האם יש משהו בעולם שאינו מערב אותנו, את העצמי שלנו, שבו מי שאנחנו 'יוצא החוצה'? במשך רוב הזמן, אנחנו מחוץ לעצמנו. כשאנחנו מראים לעצמנו את הקסם ברגע נתון, אנו חוזרים לאט-לאט למה שאנו אוהבים, למה שחיוני לחיים שלנו ולעצמנו"

עולם הצורות נברא מחומר נטול צורה. היקום נע תמיד באופן טבעי לקראת חיים נוספים ותפקוד מלא יותר. המחשבה על צורה בתוך חומר גורמת לדבר להיוולד, קצת כמו האנרגיה שבתוכנו, המושכת אלינו אנרגיה דומה. לפי וואלס די ווטלס, המחשבה על הדבר אינה גורמת ליצירה מיידית שלו, אלא מניעה כוחות שיבראו את הדבר. זוהי תבונה נטולת צורה

”בשלב מסוים בחיי הבוגרים היו לי חיים ‘מושלמים’, עם בעל מושלם ועם איכות חיים טובה, ופתאום איבדתי את עבודתי. כחודשיים לאחר מכן, חבר טוב שלי נפטר מאיידס. התקבלתי לעבודה אחרת בתחום המלונאות, אך לא הצלחתי להביא את עצמי לנסוע באוטובוס ליום העבודה הראשון. ידעתי שאם אעלה על האוטובוס, הספר של החיים שלי ימשך להיכתב כפי שנכתב עד אז. ”היקום מביא לנו כל מה שאנו מבקשים, רק שאיננו תמיד מכירים בכך”, צוחקת תומאס. ”התחלתי לטייל בעולם עם להקת ג'ז, הגעתי לאירופה ובהדרגה התחלתי להיזכר מי אני - מה חשוב לי, מה אני אוהבת בחיים. כל מה ששכחתי חזר אליי. זה היה בגיל 30.”

תומאס כתבה ספר קצר שנקרא “שבעת הצעדים לתקשורת ללא רבב” (Seven Steps to Flawless Communication). בספר היא מורשת את הצעדים להגיע לתקשורת עם עצמנו באופן אותנטי, עם האחרים סביבנו ועם

הכרה בייחודיות שלנו

קאס תומאס, אמריקאית שחיה ברומא, מורה ומנחה של אקסס בארס, הגיעה לארץ באוגוסט האחרון והעבירה סדרת מפגשים בנושא “גוף”. פגשתי אותה עם **פרדי טל**, מטפל הוליסטי ומורה. נדהמתי לפגוש אישה חמה, כריזמטית ומלאה שמחת חיים ורצון לעזור לאחרים למצוא את הייחודיות שלהם וללכת איתה. “שאלה שתמיד הולכת איתי היא - האם יש משהו בעולם שאינו מערב אותנו, את העצמי שלנו, שבו מי שאנחנו יוצא החוצה?” פתחה תומאס את השיחה. “אני עובדת הרבה עם העצמת אנשים ועוזרת להם להבין מיהם ולהכיר בחשיבות הייחודיות של כל אחד מאיתנו.”

תומאס ביקשה מאיתנו לשאול את עצמנו מהו הדבר שעושה אותנו “אנחנו”? מה שבילינו חיוני בתוך עצמנו, בחיים האלה? יש חשיבות נעלה ללכת בעקבות הגילוי ולנסות לפענח את זה. ההגשמה שלנו תגיע במסע הגילוי הזה.

כיצד הגעת להעצמת אנשים?

לעומת אותו מרכז אנרגטי מקביל שלנו שהוא פתוח, למשל. “לגבי הגשמה, היא קשורה במרכז הגרון. מי שיש לו חיבור לגרון, בא להגשים משהו בצורה אחרת. כולנו באנו להגשים משהו, אבל יש צורות שונות של הגשמה, שילובים שדרכם אפשר להגשים. מרבית ההגשמות הן שיתופי פעולה ויחד נוצר מערך אנרגטי חזק דיו כדי ליצור משהו.”

כיצד העיצוב האנושי עוזר לנו ביצירת שיתופי פעולה?

“אם כל אחד היה מחובר לעצמי האותנטי שלו, הייתה הרמוניה וכל אחד היה עושה את מה שהוא בא לעשות פה. תחת המצב הקיים, אנחנו קצת מפריעים. אומרים שלוקח לכל אחד שבע שנים כדי להגיע לעצמי האמיתי שלו; זה מספיק זמן לבדיקת קבלת ההחלטות שלו. זה גם הזמן האידיאלי לפעול מהעצמי האותנטי שלנו, לדעת מאיזה מקום הופעלנו ולפי זה אולי לא נהיה חייבים לשתף עם זה פעולה. זה עוזר גם להיות סלחנים יותר לעצמנו ולקבל את מי שאנו באמת.”

נטול הצורה?

על פי ווטלס, החומר נטול הצורה חכם, הוא חומר חושב. הוא חי ודוחף תמיד לכיוון העצמת החיים. הדחף הטבעי והמושרש של החיים הוא לחיות יותר, טבעה של התבונה הוא להרחיב את עצמה וטבעה של ההכרה הוא לבקש להרחיב את גבולותיה ולמצוא ביטוי מלא יותר. עולם הצורות נברא מחומר נטול צורה שהתגלם בתוך צורה כדי לבטא את עצמו באופן מלא יותר. היקום אינו אלא נוכחות עצומה וחיונית, והוא נע תמיד באופן טבעי לקראת חיים נוספים ותפקוד מלא יותר.

יצירה מתוך מחשבה

האופן שבו אפשר לגשת לחומר נטול הצורה הוא על ידי המחשבה. המחשבה על צורה בתוך חומר גורמת לדבר להיוולד, קצת כמו האנרגיה שבתוכנו, המושכת אלינו אנרגיה דומה. לפי ווטלס, המחשבה על הדבר אינה גורמת ליצירה מיידית שלו, אלא מניעה כוחות שיבראו את הדבר, בסופו של דבר.

זוהי תבונה נטולת צורה, מעין שיתוף פעולה "עם אלוהים", והרעיון של יצירת דבר מתוך המחשבה מתקדם ואולי אף מקדים את זמנו. עם זאת, ווטלס מתאר זאת כך: "רק מכיוון שאתה מסוגל לברוא את העושר שלך מתוך החומר נטול הצורה שמחלחל לכל הסביבה, אין זאת אומרת שהדבר ייפול עליך כך לפתע מהאטמוספירה וילבש צורה לנגד עיניך. למשל, נניח שאתה מעוניין במכונת תפירה. איני מתכוון שעליך להטביע את המחשבה על מכונת התפירה בחומר החשיבה עד שהמכונה תתהווה מעצמה ללא מגע יד אדם, ותופיע בחדר שבו אתה יושב או בכל מקום אחר. אם אתה מעוניין במכונת תפירה, היצמד לתמונה המנטלית שלה מתוך ודאות שהיא אכן מתהווה ונמצאת בדרכה אליך. לאחר שיצרת את המחשבה, תן אמון מוחלט בכך שמכונת התפירה נמצאת בדרכה אליך. לעולם אל תחשוב עליה ואל תדבר עליה בכל צורה אחרת, אלא בוודאות שהיא אכן מגיעה. התייחס אליה כאילו היא כבר שלך. היא תגיע אליך בכוחה של התבונה העליונה שפועלת על מוח האדם".

ואנחנו ניפגש איתו במציאות הסובבת אותנו, ובדרך זו נוכל להגיע למימוש".

הגיע אליי טקסט של קאתרין שיינברג שאמר דברים דומים: "ברגע שנבין שאנו תופסים את העולם שאנו יוצרים, נהיה מוכנים להבין איך מה שאנו מושכים מגדיר את הדרך שבה אנו רואים את העולם ואת עצמנו [...].

דפוס, בהגדרה, יש לו מגבלות וצורה. אפשר לומר שבדרך זו אנו חולמים את המציאות שלנו, אך החלום שלנו מוקף על ידי מה שאנו בוחרים להתמקד בו. רק אם נסתכל מעבר לחלום שבו אנו נאחזים, נוכל לדמיין מציאות אחרת.

"בסופו של דבר, החלום שלנו יתרחב ויכלול את העולם כולו, ומעבר לכך, יגיע בלא-כלום. אז נוכל לאבד את עצמנו! זה הפרדוקס שנפגוש כשנהיה חולמים אמיתיים: להיות מסוגלים לחוות את האור ואת החופש מעבר לדפוס ועדיין להישאר מקורקעים בגוף הארצי שלנו! רק חכו, יש לנו דרך ארוכה לעבור לפני שנגיע לדילמה הזאת. זו תהיה המשימה האחרונה שלנו, זו שניתקל בה בפרק האחרון של חיינו" (מתוך הספר "קבלה והכוח לחלום", תרגום שלי מאנגלית).

האנרגיה בתוכנו מושכת אנרגיה שנמצאת בחוץ, אי שם. מחשבה בתוכנו יכולה למשוך מחשבה חיצונית לנו ויחד, במפגש ביניהן, קורה משהו.

החומר נטול הצורה הוגדר בספרו של וואלס די ווטלס (תרגום: ניבה לב)

"מדע ההתעשרות", כחומר ראשוני שממנו נוצרו כל הדברים. אין למעשה הגבלה על כמות החומר נטול הצורה.

היקום נוצר ממנו, אך הוא לא נוצל כולו לבניית היקום. לפי ווטלס, הישות הזאת של החומר נטול הצורה לחלה ומילאה בחומר גלם ראשוני את המרווחים שבתוך ובין הצורות הנראות לעין שביקום.

זוהי אנרגיה יצירתית שמייצרת ללא הרף צורות נוספות. היא לעולם אינה נגמרת ותמיד מתחדשת. ממנה נוצרים קרקעות, זהב, כסף, מזון, צורכי הלבשה וכל מה שהאדם צריך. החומר נטול הצורה נענה לצורכי האדם ולצורכי היקום. איך זה עובד? כיצד ניתנת לנו גישה לחומר

העולם הסובב אותנו, וכך להפוך את חיינו לטובים יותר ולמלאים בשמחה, בהודיה ובאהבה לעצמנו ולכל הסובב אותנו. "רובנו מנותקים מעצמנו, רוב הזמן. היה מישהו ששאל אותי איך הוא יכול להיות ניינו יותר כשהוא פוגש אנשים חדשים. הסתכלתי עליו והבנתי שהוא לא נמצא שם, שהוא לא נוכח בכלל. שאלתי אותו: 'מי זה שנמצא מולי ושואל את השאלה הזאת?'".

מהו אקסס בארס?

"שיטת אקסס בארס מאפשרת להיפטר מהקטגוריה הקיימת בתוכנו, שאומרת לנו מה טוב, מה רע, אם האיש הזה צודק או אינו צודק. אולי איננו חייבים להיכנס לזה בכלל? אנחנו יודעים שאנו חיים במציאות דרוקטבית. באקסס אנו נכנסים למצב מדיטטיבי אך איננו חייבים להיכנס לטוב או לרע שבתוכו. במצב זה, המטפל עובד עם 32 נקודות שונות בראש. הנקודות נקראות 'אקסס בארס' וכשנוגעים בהן, הן משחררות מתח אלקטרומגנטי. הטיפול מאפשר לנו לנקות חלק מהמתחים שמפריעים לנו לראות את מסלול ההמראה שלנו ולהמריא. זהו רגע של מנוחה שמאפשר לראות את הבחירה שיש לנו".

השיחה הנעימה עם תומאס לימדה אותי כי מעבר לקבלת העצמי שלנו, שעליה דיבר גיברשטיין דרך העיצוב האנושי, יש ממד של הכרה ושל חיבור למרכז של העצמי - הסנטרינג, כפי שאומרים בעגה הפסיכותרפויטית.

לפי תומאס, במשך רוב הזמן, איננו שם. אנחנו מחוץ לעצמנו. מה שיכול להחזיר אותנו לעצמנו הוא לשאול איזה קסם אנחנו יכולים למצוא ברגע הנתון הזה. כשאנחנו מראים לעצמנו את הקסם ברגע נתון, אנו חוזרים לאט-לאט למה שחיוני לחיים שלנו ולעצמנו.

החומר נטול הצורה

יצאתי מהפגישה עם תומאס עם משפט שהדהד בתוכי: "ברגע שיש משהו בתוכנו שרוטט ומהדהד, מהר מאוד יימצא מחוצה לנו משהו שרוטט ומהדהד באותה צורה

כדי שיוכל לקבל את המגיע אליו, האדם חייב לפעול כאן ועכשיו באמצעות האנשים והחפצים שבסביבתו. זהו שיתוף פעולה בין הבריות ובין החומר נטול הצורה, ומה שמחבר ביניהם הוא המחשבה. לכל דבר שנברא קדמה המחשבה, עוד לפני שהיה דבר או עוד לפני שהיה אדם

עלינו לצוף על פני המים, לתת להם להחזיק את כובד משקלנו ולא לשכוח להודות על הקיים. ההודיה היא עוד דרך לקרב אלינו את מה שאנו רוצים. כשאנו מסכימים לקבל את שאנו רוצים, אנחנו נמצאים בתוך אנרגיה גבוהה של אהבה, של חדווה ושל הודיה. אנרגיה של אהבה נוטה למשוך עוד אהבה

מה אנו מרגישים בקשר אליו ולא מה אנו חושבים עליו. מהי התחושה שיש לנו בגוף כשהדבר הספציפי הזה מגיע אלינו? אם התחושה נעימה, ייתכן שהדבר מדויק, ואם התחושה אינה נעימה, ייתכן שהדבר אינו מדויק. אולי זהו סוג של מבחן שנועד לבדוק אם אנו ממשיכים קדימה עם האמונה שהדבר המדויק יופיע. אנחנו יכולים ללמוד מהמסע הזה שעלינו לסמוך על כך שהדבר המדויק לנו יגיע. זוהי שאלה של התמסרות, או כדבריו של גיברשטיין - "להרגיש בנוח לשבת בכיסא הנוסע ולא בכיסא הנהג".

עלינו לצוף על פני המים, לתת להם להחזיק את כובד משקלנו ולא לשכוח להודות על הקיים שנמצא בעולמנו. ההודיה היא עוד דרך לקרב אלינו את מה שאנו רוצים.

כשאנו מסכימים לקבל את מה שאנו רוצים, אנחנו נמצאים בתוך אנרגיה גבוהה של אהבה, של חדווה ושל הודיה. כשאנחנו נמצאים בתוך אנרגיה של אהבה, היא נוטה למשוך עוד אהבה ועוד אהבה.

שהפעילה המחשבה עובדים כל עוד אין בנו ספקות שהדבר אכן מתממש. ואולם, תמיד יש ספקות. גם למאמין הגדול ביותר בדבר מסוים, יכולים להיות ספקות באשר להתרחשותו של הדבר. אחרי הכול, זהו הטבע האנושי.

עם זאת, כדי להחזיק באמונה, היקום שולח לנו סימנים. ספרים רבים דיברו על סימנים שמראים לנו כי אנו בדרך למימוש הדברים שאנו רוצים לעצמנו. אם אכן האנרגיה עובדת מחוצה לנו - כדי להאמין בה, עלינו לראות אותה עובדת, בפעולה. עלינו לבקש לראות סימנים שיוכיחו כי אנו בדרך הנכונה למימוש. זה חלק מההרמוניה ומהעבודה המשותפת שלנו עם האנרגיה שיצרנו בכוח החשיבה שלנו. נושא המימוש מעלה שאלות רבות. מה קורה אם מגיע משהו שאינו בדיוק מה שרצינו ובחרנו? אולי אותו משהו שאינו מדויק לנו מציג לנו, באופן לא מודע, כי האני הגבוה שלנו עשה בחירה ולא דווקא מהחלקים המודעים שלנו? כיצד נבדוק מה נכון לנו או מה מדויק לנו? כשמשהו נכון מגיע אלינו, עלינו לבדוק

אדם יכול ליצור דברים במחשבתו, ועל ידי הטבעת אותה מחשבה בחומר נטול הצורה, הוא גורם להיווצרותו של הדבר שעליו חשב. לשם כך, האדם חייב לעבור מחשיבה תחרותית לחשיבה יצירתית. על האדם ליצור תמונה מנטלית ברורה של הדברים שהוא רוצה להשיג, ולהיצמד אליה במחשבותיו במטרה ברורה להשיג את מה שהוא רוצה ומתוך אמונה שהוא אכן משיג זאת, כשהוא נוטל את מחשבותיו מפני כל מה שמנסה להסיט ממטרתו או לדכא את אמונתו. כדי שיוכל לקבל את המגיע אליו, האדם חייב לפעול כאן ועכשיו באמצעות האנשים והחפצים שבסביבתו. זהו שיתוף פעולה בין הבריות לחומר נטול הצורה, ומה שמחבר ביניהם הוא המחשבה. לכל דבר שנברא קדמה המחשבה, עוד לפני שהיה דבר או עוד לפני שהיה אדם.

ציפה על פני המים

מספרו של ווטלס אפשר ללמוד כי מימוש של הדבר קורה בכוחה של המחשבה, וכי האמונה שהדבר מתרחש והכוחות